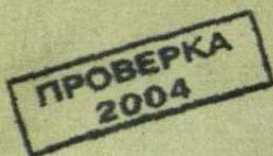

№ 1999

~~Иск. № 6/21~~

~~1126/116~~

~~1872/172~~

РѢЧЬ

Казана отъ Негово Высокопрѣосвященство Свя-
тософійскаго Мелетія 15 Октомерія 1872, въ
народната Църква въ Цариградъ подиръ прочи-
таніето на дѣяніето за опрѣдѣленіето му прѣ-
ди ржкоположеніето, което послѣ извърши Не-
гово Блаженство придруженъ отъ Св. Синодъ.

Въ печатницѣта на А. Минасіана у Джамѣ-хана

РЪЧЬ

Високопреосвященному — архипастырю!

Вѣчныя Първосвященникъ и Глава на Своята Църква Господь нашъ Исусъ Христосъ на тайнѣтъ вечерѣхъ прѣдъ Святитѣ Си страсти каза на Своитѣ ученици и Апостола: *Не вы Мене избрасте, но Азъ избрахъ васъ, да вы идете и плодъ принесете, и плодъ вашъ прѣбудетъ* (Іоан. 15, 16). Вѣровамъ, че Той е, който спорѣдъ неложното Негово обѣщаніе сосъ насъ е во вся дни до скончанія вѣка (Мат. 28, 20) и Той е слѣдователно който чрезъ Святая Свой Духъ, благодатьта на когото прѣзъ апостолското прѣемство въ Ваши Высокопрѣосвященства прѣбывава и дѣйствува, видимо чрѣзъ върленныя отъ Васъ жребій избра и мое недостойнство за да идѣ на службѣ и принесѣ плодъ на самоотверженно архипастырско служеніе за спасеніето на врѣчаемото ми духовно паство — Богоспасаемата Софійска Епархія.

Служеніето е високо, и дѣлноститѣ му сѣ велики и за това е трудно особенно въ настоящитѣ обстоятелства, а моитѣ, силы, съзнавамъ, оставе-

ны безъ помощь свыше не ще могатъ отговори на трѣбуемая плодъ, отъ Божественныя ми Наставникъ.

Плодътъ, който иска Господь нашъ Исусъ Христосъ да принесѣ отъ прѣдстоящето ми высоко служеніе е: постоянно да ся грыжѣ за духовното прѣуспѣваніе и вѣчно спасеніе на духовното ми паство, да го введѣ на добръ благодатнѣ пашѣ, да го привлачамъ въ соединеніе вѣры и познанія Сына Божія въ мужи съвершенна въ мѣру возраста исполненія Христова (Еф. 4, 13). И за достиженіе на тая Святѣйша цѣль дѣлженъ съмъ да му бѣдѣ неотлученъ и дѣрзновенъ прѣдводитель въ борбата противъ плѣтъта, міра и діавола, борба, която обыкновенно е сопряжена со съ великы мѣчнотіи, но въ настоящитѣ обстоятелства, които прѣживува Православната наша Българска Църква сравнително по-мѣчна ся прѣдставлява. Сега ный прѣминувамы отъ църковно безначаліе и безрѣдіе къмъ строго пазеніе на църковнытѣ правила и рѣдъ, къмъ борба противъ лошавытѣ привычки и злоупотрѣбленія, които бывшето инородно и корыстолюбиво духовенство имаше като за неизмѣнно правило въ управленіето на църковнытѣ и народны работы и които по негово вліяніе неощутително сѣ ся вмѣкнали, и сѣ станали като живиница въ народныя ни животъ, който заради това неотложно трѣба да ся исцѣри отъ тая хроническа болѣсть чрѣзъ дѣятелно и неуморимо пастырско самоотверженно слу-

женіе. Врѣме е когато и азъ, както и другытъ со-
дѣлателіе сего Божіяго винограда, тъй да поведѣ
работытъ, чтото нашитѣ врагове, които не преста-
ватъ да пушатъ сѣкаквы стрѣлы противъ правосла-
внѣйшія Бъл. народъ и неговото духов., да ся по-
сражѣтъ и негли ся поправатъ и раскажѣтъ за вели-
кытъ си погрѣшки противъ святата правда, и обра-
зованныя мѣръ да ся увѣри за законныгѣ и святы
домоганія на милыя ни народъ, а правдолюбивото
ни Правителство да ся възблагодари отъ рѣшител-
ныя си постѣпкъ въ приведеніето въ дѣйствиѣ вы-
сокия царскы ферманъ. Съ една дума е врѣме ко-
гато трѣба сѣкы Святитель, не като онзи недо-
стойнъ священникъ и левитътъ, които прѣди мал-
ко прѣминахъ, но необърнахъ никакво вниманіе
врѣхъ падналия въ разбойници и отъ тѣхъ раненъ
а като смиренныя онзи Самарянинъ да възліемъ
масло и вино на равытъ му, да гы обвіемъ, да у-
потрѣбимъ сѣкы благодатенъ цѣръ за да го успо-
коимъ и съвършено исцѣримъ въ Божественната
Гостинница—Църквата (Лук. 10, 30—37), види-
мы строители на която Господъ нашъ Исусъ Хрис-
тосъ постави насъ духовенството (Дѣян. 20, 27).

Отъ друга страна и гласоподавшата за моя сми-
ренность богоспасаемата Софійска епархія, къмъ
която отъ сега нататкъ съсрѣдоточены ще бѣ-
дѣтъ взороветѣ ми, и която ще бѣде прѣдмѣтъ на
моитѣ грижи, е ако не първата, то поне е втора-

та която още прѣди 12 години подигна священ-
 ния прѣпорецъ и дѣятелно ся бори за правдата и
 истината противъ бывшето единовѣрно духовен-
 ство, но вѣдно на народа ни, за това тя въ за-
 менъ на своитѣ трудове и жертвы отъ първия свой
 свещенноначалникъ сега въ періода на възстано-
 вленіето на църковната ни самостоятелность спра-
 ведливо очаква изобилны плодове. Тя иска да ви-
 ди исцѣленіе на всичкитѣ нравственны раны кои-
 то ѝ бѣ причинило реченото инородно духовен-
 ство, да водвори миръ, любовь и единомудрие съ-
 гласіе въ пасомыѣ, да имъ вдѣхне тая великъ си-
 лъ на сѣко чловѣческо общество, постоянно да
 распалюва въ тѣхъ любовьтѣ къмъ христіанскы-
 тѣ добродѣтели, къмъ изпълненіето на длъжности-
 тѣ на истинныя гражданинъ и вѣрнопоподанныя на
 Господаря си, да погашава въ тѣхъ пламека на
 разрушителныѣ за обществата страсти на отвра-
 тително партизанство, да подигне образованіето на
 народа и на духовенството, да дава потыкъ на сѣ-
 ко умствено и истинно христіанско нравственно
 прѣуспѣяніе отъ което проистича сѣко частно и
 общественно благополучіе.

И тъй назначеніето на святителскыя санъ и об-
 стоятелствата налагатъ ми казанныѣ длъжности, а
 Църквата и народътъ изыскуватъ отъ мене непрѣ-
 менното имъ изпълненіе. Его причины, святыи ар-
 хипастыри, които ме праватъ да ся страхувамъ

при пристѣпваніето къмъ този высокъ санъ. Това е малко. Страхътъ ми въ треретъ ся прѣвръща когато си напомня, че св. Апостолъ Павелъ за небреженіето на тѣя длѣжности мя угрожава съ пострашна отъ оная участь, която очекова язычника : *аще кто, казова той, о своихъ паче же о присныхъ не промышляетъ въры отверглся есть и невѣрнаго горшій есть* (1 Тим. 8, 8).

Но не. Оязи, Който както, когато испроводи своитѣ ученици и апостолы на евангелскѣ проповѣди и ги опълномощи да нарѣждѣтъ Неговѣтъ Църквѣ облече ги съ силата на Духа Святаго, така и сега поставляемитѣ отъ същия Духъ Святый епископы да пасѣтъ Неговото стадо не нуждею но волею и по Божь, снабдява ги съ Божественната Своя благодатна сила,—Той казова имъ : *довѣтъ ви благодать Моя, сила бо Моя въ нѣмощи совершается* (2 Кор. 12, 9). Слѣдователно и моитѣ слабы силы; не ще бѣждѣтъ оставены самы на себѣ, а вынагы ще ся укрѣпляютъ и възвышаватъ отъ тая Негова божественна благодать. За това съ дълбоко благоговѣніе и съ колѣноприклоненіе на всичкото си същество казвамъ ? Благодарю, и приѣмлю и ни мало не прекословлю. Да бѣде Божіята воля съ мене благодатьта на всесвятый Духъ, която немощитѣ врачува и оскудѣвающитѣ възпѣлнява, да исцѣли, да възобнови чрезъ святителскитѣ ваши молитвы. Моля убо

Ваши Высокопрѣосвященства заедно съ Негово
Блаженство призовете тѣзи Божественнѣ благо-
дать на мене чрѣзъ рѣкоположеніето за да ся я-
виѣ и азъ достоинъ служитель на Православната
наша Църква, за да ся покажѣ и азъ достоинъ па-
стырь на духовното си паство, съ което да могѣ
дързновенно да прѣдстанѣ на второто пришествіе
Бога и Спасителя нашего Іисуса Христа и кажѣ:
се азъ Господи и дѣти моя, яже ми си далъ.
Аминъ.

ПРОВЕРКА
1959

ПРОВЕРКА
1952

